

[muistiosta](#)

-Tässä hieman ajatuksia joita oon kirjottanu ylös pahimpina päivinä.

Mä en voi pysähtyä, mun pitää olla kokoajan liikkeellä. Sen mä olen hoksannut, jos mä en liiku, todellisuus ja tunteet saa musta otteen enkä mä sitten taas vähään aikaan pääse ylös. Mua vituttaa että haluan tappaa itteni, mä kärsin tästä jo tarpeeksi, en mä kuitenkaan kuole taaskaan. Mä vaan masennusn ja viiltelen ja ahdistun ja vetäydyn kavereista. Mä en vittu jaksa ja en jaksa sitä että kaikki on huolissaan.

Mä vihaan itteeni, mä en jaksa itteeni, oon ruma, oon väsyny, oon kiero, ilkee, paha juonittelija, mä teen niin paljon virheitä eikä kukaan ees sano mitään. Mä en haluu olla tällänen, mä en jaksa, mä haluan pois pois pois. Tai vaan menettää kaikki mun elämässä nii kuolema ois mukavempaa. Kukaan ei jäis kaipaamaan, mä en haluu, että kukaan kaipaa mua, mutta vittukun tän kaiken kuolemanhalun vois poistaa niiku ilosuudella ja selvyydellä ja ja emt vittu yhteyksillä sillä mä en saa mitään yhteyttä mihinkään. Oon nii pihalla, mä vittu vaan leijun. Mä en jaksa, en kestä, ei saatana mä vittu luovutan vittu helvetti saatana. Mä en jaksa, mä haluan hypätä, kuristua, tukehtua, kuivua emt jotain mut vittukun mulla on semi hyvät vanhemmat ja hyvä perhe, joka on toki kans tosi irrallaan rikki ja vittu en kestä, haluan pois, mua ahistaa, mua itkettää, miks mun pitää kärsiä, jos mikään apukaan ei auta? Mä oon yrittäny kaikkeni mut en vaa haluu enää. Oon kärsiny tästä jo 3 vuotta. Mitä mä teen? auta vittu tuun

kohta kristinuskoon jos tää jatkuu näin nii ainaki mulla ois joku joka kuuntelee ja joku asia missä oon kiinni ja tiiän todeksi ei saatana tätä.

se tekee.